

ת"פ 35484/01/18 - מדינת ישראל נגד אושרי דרעי, אבישי סבח, שמעון שמעון, רותם אביטבול

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 35484-01-18 מדינת ישראל נ' דרעי ואח'

לפני כבוד השופט אמיר טובי

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. אושרי דרעי

2. אבישי סבח

3. שמעון שמעון (עצור בפיקוח)

4. רותם אביטבול

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אבי אור-זך

ב"כ הנאשם 1: עו"ד רונן חליוה בשם עו"ד יוסי פלסיוס קליין

ב"כ הנאשם 2: עו"ד גב' שוש חיון

ב"כ הנאשם 3: עו"ד רונן חליוה בשם עו"ד משה סוחמי

ב"כ הנאשם 4: עו"ד רונן חליוה

הנאשמים בעצמם

גזר דין

1. ביום 24.10.18 הודיעו ב"כ הצדדים כי הגיעו לידי הסדר טיעון, במסגרתו חזרו בהם הנאשמים מכפירתם והוגש נגדם כתב אישום מתוקן בשנית (להלן: "כתב האישום"). הנאשמים הורשעו באותו מעמד בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום, בהתאם להודאתם.

במסגרת הסדר הטיעון, הסכימו הצדדים כי בית המשפט יתבקש להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים: על הנאשם 1 יוטלו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס משמעותי לשיקול דעת בית המשפט; על הנאשם 2 יוטלו 9 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. עוד הוסכם כי הקטנוע שהיה בשימוש של נאשם 2 בזמנים הרלבנטיים לכתב האישום יחולט לטובת קרן לחילוט סמים. לאחר החלטת החילוט, וככל שהדבר יתגבש ויגיע לידי הסכמה, ניתן יהיה להפקיד סכום כספי בשווי הקטנוע ובמקרה זה,

עמוד 1

יוחזר הקטנוע לנאשם 2. לגבי הנאשם 3 הוסכם כי יוטלו עליו 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס משמעותי לשיקול דעת בית המשפט; ביחס לנאשם 4 הוסכם על 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, בכפוף לקבלת חוות דעת חיובית של הממונה על עבודות השירות. בנוסף, עתרו הצדדים להטיל על נאשם 4 מאסר מותנה וקנס משמעותי לשיקול דעת בית המשפט.

כתב האישום

2. בכתב האישום נאמר כי בין הנאשמים קיימת היכרות מוקדמת וקשרי חברות.

ביום 14.12.17 הגיע משלוח לשדה תעופה בגרמניה ומשם עתיד היה להישלח לכתובת הרשומה על גבי המשלוח בחיפה. בבדיקת שיקוף שנערכה על ידי שלטונות המכס בגרמניה, נתגלו כמה אלפי כדורים של סם מסוכן מסוג MDMA והודעה על כך נמסרה לנציגי משטרת ישראל באירופה. נציגי המשטרה פעלו להעברת המשלוח באופן מאובטח לישראל, ובתאריך 26.12.17 הובא המשלוח באמצעות איש משטרה והועבר ליחידת המשטרה החוקרת. אריזת הקרטון נפתחה והסמים הוצאו ולצורך ביצוע החקירה, הוכנסו 100 טבליות סם MDMA מתוך כלל הסמים שיובאו והאריזה נסגרה לשם העברתה לנמען, על פי פרטי הכתובת והטלפון שנרשמו על גביה.

בתאריך 28.12.17 התקשר שוטר לטלפון שנרשם על גבי החבילה (להלן: "הטלפון המבצעי"), הזדהה כשליח של חברת UPS ושוחח עם מי מהנאשמים או אדם מטעמם שענה לטלפון (להלן: "הדובר"). השוטר תיאר עם הדובר כי יגיע למסור את החבילה בכתובת הרשומה על גביה באותו היום סמוך לשעה 18:30.

באותו היום, סמוך לשעה 18:20 יצר הנאשם 3 קשר עם בעל חברת שליחויות העונה לשם לידן (להלן: "לידן") עמו עבד דרך קבע וביקש אותו לבצע שליחות עבור חבר שייצור עמו קשר. סמוך לשעה 18:30 הדובר יצר קשר עם לידן וביקש ממנו להגיע לכתובת הרשומה לשם איסוף חבילה משליח UPS. בהמשך למתואר, סמוך לשעה 19:30, הגיע לידן לשד' הנשיא בחיפה, פגש בשוטר ונטל מידיו את החבילה, מבלי שהוא מודע לתכולתה. מיד לאחר איסוף החבילה, התקשר לידן לדובר וזה ביקש אותו להביא את החבילה לכתובת בקרית אתא. בהמשך אותו יום, סמוך לשעה 20:30, הגיע לידן עם החבילה לקרית אתא ונפגש עם שליח העובד עמו בשם משה, לידי העביר את החבילה וביקש ממנו למסור אותה בכתובת היעודה בקרית אתא. משה פעל על פי בקשתו של לידן, נסע עם החבילה מבלי שהוא מודע לתכולתה לכתובת היעודה, ובהגיעו למקום המסירה התקשר למספר טלפון שניתן לו. הדובר ביקש ממנו להניח את החבילה מחוץ לבית ובהתאם לכך הניח משה את החבילה מחוץ למקום המסירה והמשיך בדרכו.

בהמשך, בחלוף כשתי דקות, הגיע למקום המסירה נאשם 2 כשהוא רוכב על קטנוע ולקח את החבילה כשהוא סבור כי היא מכילה סם מסוכן מסוג MDMA ונסע עמה לכיוון מקום מפגש שתואם בין המעורבים או מי מהם קודם לכן. סמוך לשעה 20:45 הגיע הנאשם 2 למקום המפגש והתקשר אל הנאשם 3 וביקש אותו להגיע למקום המפגש. סמוך לשעה 20:50 הגיעו הנאשמים 3 ו-4 למקום המפגש והחלו להתקדם לעבר המקום בו שהה הנאשם 2. בשלב זה הגיעו שוטרים למקום המפגש ופעלו למעצרו של הנאשמים 2, 3 ו-4. נאשם 1 אשר שהה באותה עת ברכב, סמוך למקום המפגש, הבחין באנשי המשטרה ונסע מן המקום. בהמשך אותו ערב אותר הנאשם 1 כשהוא מחזיק בטלפון המבצעי ונעצר.

3. בגין העובדות שפורטו לעיל, הורשעו הנאשמים 1-3 בעבירה של ניסיון להחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים") + סעיפים 29 + סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). הנאשם 4 הורשע בעבירה של סיוע לניסיון להחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים + סעיפים 32 + 25 לחוק העונשין.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה ביקש לכבד את ההסדר מכמה טעמים. נטען כי מדובר בהסדר שגובש לאחר מספר פגישות שנערכו במשרדי המאשימה אל מול צוות ההגנה ולאחר שנתגלו בתיק קשיים ראייתיים. עוד ציין ב"כ המאשימה כי במהלך אותן פגישות, הצביע צוות ההגנה על קשיים נוספים, כך שההסדר בסופו של יום מתייחס לראיות בנוגע לכל נאשם, כפי שעולה מהתיק לגבי חלקו בביצוע העבירות, כפי שהן מופיעות בכתב האישום המתוקן. נאמר עוד כי אף מחיקת העבירות שנכללו בכתב האישום המקורי הינה תולדה של קשיים ראייתיים בחומר החקירה ומגלמות למעשה את המצב הראייתי בתיק החקירה.

במסגרת טיעוני המאשימה לעונש הוגשו הרישומים הפליליים של כל אחד מהנאשמים.

5. ב"כ הנאשם 1 ציין כי שולחו יליד 1987, נשוי ואב לשני ילדים שאחד מהם בעל צרכים מיוחדים. נאמר כי לנאשם זה הרשעה אחת בלבד בגין אי הגשת דוח למע"מ, בגינה ריצה את עונשו. נאשם זה בחר ליטול אחריות על מעשיו ולחסוך זמן שיפוטי יקר בכך שהודה בכתב האישום. הסנגור ציין כי כתב האישום, לאחר תיקונו, מייחס לנאשמים עבירות שונות לחלוטין מאלו שנכללו בכתב האישום המקורי. עוד ציין ב"כ הנאשם 1 כי הסדר הטיעון נחתם בסופו של יום לאור קשיים ראייתיים משמעותיים שנגעו הן לתיק בכללותו והן לכל נאשם ונאשם.

בנסיבות, סבור הסנגור כי ההסדר ראוי ועומד במתחם הענישה הראוי לעבירות בהן הורשע כל אחד מהנאשמים.

בהפנותו למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם 1, ביקש סנגורו להטיל עליו קנס בסכום המינימלי האפשרי.

כמו כן, ובשל אותם טעמים כלכליים, ביקש לדחות את ריצוי המאסר בפועל ככל שניתן, וזאת על מנת לאפשר לנאשם 1 להתארגן לקראת מאסרו ולהותיר את משפחתו עם סכום כסף מינימלי. צוין כי המאשימה מסכימה לדחיית ריצוי העונש עד לתחילת ינואר 2019.

6. ב"כ הנאשם 2 הצטרפה לדברי חבריה תוך שצינה כי הטעם העיקרי שהוביל להסדר נעוץ בכשלים ראייתיים משמעותיים אשר התגלו עוד במהלך דיוני המעצר ובאו לידי ביטוי בהחלטות בית המשפט ובסופו של יום היו הבסיס להגעה להסדר. נאמר עוד כי כתב האישום תוקן בצורה משמעותית תוך שינוי סעיפי החיקוק. נאשם 2 הודה ולקח על עצמו את האחריות על מעשיו, תוך שחסך זמן שיפוטי יקר. זאת, בשים לב לכך שרשימת העדים מונה 53 עדי תביעה, חלקם מצויים מעבר לים. לפיכך, התבקש בית המשפט לכבד את ההסדר אשר עומד ברף הענישה הנוהגת במקרים דומים, כאשר קיימים קשיים ראייתיים.

7. אף ב"כ הנאשם 3 ביקש לכבד את ההסדר וציין כי הוא מצטרף לדברי חבריו, הן לעניין הקשיים הראייתיים שנגעו בלב לבו של התיק והן לעניין נטילת האחריות מצד הנאשם 3 על מעשיו המגולמת בהודאתו. בהתייחס לקושי הראייתי, ציין ב"כ הנאשם 3 כי מדובר על שרשרת הסם, על הבאתו לישראל ועל כמויות שהיו שונות בפערים משמעותיים בין מה שהיה שם לבין מה שהגיע לארץ. בנסיבות, סבור הסנגור כי קיים היה סיכוי לא קטן שהתיק יסתיים אף בזיכוי. בסיכומו של דבר, לאחר שקלול הסיכויים מול הסיכונים, הושג ההסדר שהוצג לבית המשפט.

בהתייחס לנאשם 3 ציין סנגורו כי עברו כולל חמש הרשעות קודמות כאשר שתי הרשעותיו האחרונות הן בעבירה של הפרת הוראה חוקית. עוד צוין כי נאשם זה היה נתון במעצר באיזוק אלקטרוני עד לפני חודשיים וכי הוא עומד לרצות את תקופת המאסר הארוכה ביותר. בתקופת מעצרו באיזוק, לא יכל הנאשם לצאת לעבודה ולפרנס את משפחתו המונה שני ילדים קטנים ורעיה שאינה עובדת. בשל מצבה הכלכלי הקשה של המשפחה, ביקש ב"כ הנאשם לקבוע את הקנס בסכום הנמוך ביותר ולדחות את תחילת ריצוי העונש על מנת שנאשם 3 יוכל להתארגן ולהסדיר את מצבה הכלכלי של משפחתו לקראת מאסרו.

8. ב"כ הנאשם 4 הצטרף לדברי חבריו וציין כי גם ההסדר עם מרשו הינו תולדה של קושי ראיתי. צוין כי בהתאם לפסיקה, צריכים להתקיים טעמים מיוחדים שיצדיקו התערבותו של בית המשפט בהסדר שהושג בין הצדדים. בהקשר זה נטען כי בית המשפט אינו מודע לאותם קשיים במלואם, להם נתנה הפרקליטות דעתה בדרגים הבכירים ביותר בפרקליטות.

ב"כ הנאשם 4 טען כי דברי הסנגורים האחרים מקבלים משנה תוקף ביחס לשולחו, שחלקו המינורי מתבטא בסעיף אחד ויחיד בכתב האישום ועניינו סיוע לניסיון להחזקת סם מסוכן. בנסיבות, כאשר מדובר באדם צעיר שעברו הפלילי דל ואין לו כל נגיעה לעולם הסמים, סבור הסנגור כי יש לכבד את ההסדר

הלוקח בחשבון את הקשיים הראייתיים ומאזן נכונה בין הסיכון לסיכוי בתיק זה.

באשר לקנס, ביקש הסנגור כי הקנס שיוטל על הנאשם 4 יהיה מידתי, בין היתר בשים לב לכך שמדובר באדם צעיר, נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים שמצבו הכלכלי אינו מן המשופרים.

דברם האחרון של הנאשמים

9. הנאשמים, בדברם האחרון, אמרו כי הם לוקחים אחריות על מעשיהם ומצרים על המעשים שנעשו על ידם.

דין והכרעה

10. ההלכה הפסוקה מורה כי קיומו של הסדר טיעון אין בו כדי לבטל את תחולתו של תיקון 113 לחוק העונשין. בית המשפט נדרש לבחון את הסדר הטיעון בהתאם לאמות המידה המקובלות ועל פי נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם (ע"א 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.2013)).

11. על חומרתן של עבירות הסמים ככלל, ואלה שלא נועדו לצריכה עצמית בפרט, נוכח פוטנציאל הנזק הגלום בהן כבר נכתבו תילי תלים של מלים. בית המשפט העליון הביע דעתו באין ספור הזדמנויות לגבי הצורך להילחם בנגע הסמים באמצעות ענישה מרתיעה. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ 307/17 זוננישוילי נ' מדינת ישראל (27.2.2017) בקבעו:

"אין צורך להכביר מלים על החומרה שמייחסות רשויות האכיפה ובכללן בתי המשפט לעבירות סמים, ועל הצורך במלחמה בלתי מתפשרת למיגורו של נגע זה, אשר מכלה כל חלקה טובה בחייו של המשתמש בסמים ופוגע בסביבתו הקרובה וגם בחברה כולה. גם בימים שבהם מותרת הרצועה במידת מה לגבי משתמשים בסמים קלים וראו החלטת הממשלה 2474 מיום 5.3.17 "אישור מדיניות אכיפה כלפי שימוש בקנאביס והקמת ועדה בין-משרדית ליישום מדיניות", נושא שאפשר להרהר בו מאוד, אין לסוחר הסמים ובודאי למיבאיהם מחו"ל כדי להחטיא את הרבים, כל "הנחות":

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה" (ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2009) (השופט ג'ובראן), פסקה 24).

12. יחד עם זאת, יש ליתן את הדעת לכך שהעבירות בהן הורשעו הנאשמים בסופו של יום מצויות במדרג נמוך יחסית של חומרה לעבירות מסוגן. זאת, בשים לב לכך שהנאשמים 1-3 הורשעו בניסיון להחזקת סמים שלא לצריכה עצמית ואילו הנאשם 4 הורשע בסיוע לניסיון להחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. יוער בהקשר זה כי העבירות שיוחסו לנאשמים בכתב האישום המקורי היו חמורות בהרבה. לצד זאת ראיתי להביא בחשבון את ההתארגנות שקדמה לביצוע העבירות ואת התכנון המוקפד שהיה כרוך במעשה העבירה.

13. בבואי לבחון את ההסדר שהוצג בפניי, ראיתי לשקול לצד חומרת העבירות המחייבת ענישה מרתיעה, גם את הקשיים הראייתיים עליהם הצביעו הצדדים ואשר הובילו לעריכת הסדר הטיעון. פסיקת בית המשפט העליון מורה כי ככלל נדרש בית המשפט לקיים הסדרי טעון שהוצגו בפניו בשל טעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרים אלה. זאת, לצד חובתו לבחון אותם הסדרים, לרבות העונש שהוצע במסגרתם ולוודא כי עונש זה מאזן בין טובת ההנאה שמעניק ההסדר לנאשם לבין האינטרס הציבורי (ראו: ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל פד"י נ(1), 577). בע"פ 2021/17 מצגר נ' מדינת ישראל (30.4.2017) נקבע כי:

"לא בנקל ידחה בית המשפט הסדר טיעון שמובא לאישורו, וזאת נוכח קיומם של שיקולים כבדי משקל שתומכים בכך, ובראשם החשש שמא יחול כרסום במעמדם של הסדרי טיעון ובוודאות שהם נוסכים בנאשם החותם על ההסדר, וכפועל יוצא - בתכליות הרצויות שהם מגשימים (ע"פ 3068/10 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקאות 43-41 (1.11.2010) (להלן: עניין פלוני); ע"פ 9193/07 טבאגה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 15 (2.4.2009); ע"פ 1281/06 בורשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד סב(4) 100, 113 (2008) (להלן: עניין בורשטיין); ע"פ 10736/04 כהן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 48 (26.9.2006)). רבות נכתב על יתרונותיו של הסדר הטיעון ותפקידו הראוי, במקרים המתאימים, במסגרת האכיפה הפלילית (ע"פ 1421/10 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 18 (18.7.2012); עניין בורשטיין, בעמ' 112; ע"פ 2153/02 אידלברג נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (7.12.2006)). על יתרונות אלה, המיטיבים הן עם הנאשם הן עם האינטרס הציבורי, עמד בית משפט זה כבר לפני שנים רבות. הנאשם, זוכה לוודאות באשר לסעיפי הרשעתו ועונשו, וכל זאת במסגרת הליך שהוא קצר באופן יחסי. בנוסף, האינטרס הציבורי מוגשם אף הוא, שכן הסדרי טיעון מאפשרים להגדיל את האכיפה ואת ההרשעה של עבריינים בחברה; מגשימים עקרונות של יעילות, ובכך מפנים משאבים של מערכות אכיפת החוק לטובת מטרות חשובות אחרות; וחוסכים בעלויותיהן (ע"פ 532/71 בחמוצקי נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(1) 543, 550 (1972)). יחד עם זאת, בית המשפט אינו כבול להסכמות הצדדים בהסדר הטיעון לעניין העונש, ועליו לקבוע האם ליתן תוקף להסכמות אלו (בג"ץ 3036/10 נגר נ' פרקליטות המדינה (מחוז תל אביב), [פורסם בנבו] פסקה 32 (3.11.2010); ע"פ 1289/93 לוי נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(5) 158, 171 (1994) (להלן: עניין לוי)).

השיקולים שלפיהם יבחן בית המשפט עונש שמוסכם במסגרת הסדר טיעון שמובא לפניו

הותוו בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577 (1998) (להלן: עניין פלוני המוקדם), במקרה זה אומץ - בהרכב מורחב - "מבחן האיזון" שלפיו על בית המשפט לבחון אם התקיים האיזון "בין טובת ההנאה הצומחת לנאשם מהסדר טיעון לעניין העונש, לבין אינטרס הציבור כפי שהוא בא לידי ביטוי בעונש שבית-המשפט גוזר" (שם, בעמ' 606. ראו גם ע"פ 2562/10 באדיר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 7 (2.4.2012) (להלן: עניין באדיר); ע"פ 3961/08 רוחן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה י"ד (22.10.2008); ע"פ 6513/08 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 12 (10.8.2008)). נקבע כי נקודת המוצא בבחינת ההסדר היא העונש המוצע בו. במסגרת השיקולים שיש להביא בחשבון בגדרו של מבחן האיזון האמור, יש ליתן משקל מרכזי לעצם קיומו של הסדר הטיעון. זאת, נוכח האינטרס הציבורי אשר כאמור תומך בעריכתם של הסדרי טיעון; ובשל העובדה שהנאשם ויתר על זכותו לנהל הליך פלילי עד תומו כשהודה במיוחס לו במסגרת ההסדר (עניין פלוני המוקדם, בעמ' 607). עוד כחלק ממלאכת איזון אחרונה זו, בית המשפט נדרש לעמוד על טיבה של טובת ההנאה לנאשם הנובעת מהסדר הטיעון".

14. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הבאתי בחשבון את הודאתם של הנאשמים המגלמת בחובה נטילת אחריות על מעשיהם, ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר.

בהתייחס לעברם הפלילי של הנאשמים, הבאתי בחשבון את העובדה כי רישומו הפלילי של הנאשם 1 (מע/1) מצביע על הרשעה אחת בלבד בעבירת מע"מ בגינה הוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של חודשיים. רישומו הפלילי של הנאשם 2 (מע/2) מחזיק שתי הרשעות קודמות, האחת בסחר והספקת סמים מסוכנים והאחרת בעבירת היזק לרכוש ואיומים. לא מדובר בעבר מכביד שיש בו כדי לסכל את ההסדר שהושג בין הצדדים.

מבין כלל הנאשמים, עברו של הנאשם 3 הוא המכביד ביותר, שכן כפי העולה מהרישום המתייחס אליו (מע/3) לחובתו הרשעות בשלל עבירות לרבות הפרת הוראה חוקית, החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית והתפרצות למקום מגורים וגניבה. יחד עם זאת, הרשעתו האחרונה של נאשם זה הינה משנת 2011 ומאז חלפו מספר שנים מבלי שהוא שב והסתבך בפלילים.

אשר לנאשם 4 הרי שלחובתו הרשעות אחדות אם כי מלפני שנים רבות, האחרונה שבהן משנת 2005. נאשם זה הורשע בהעלבת עובד ציבור, שימוש ברכב ללא רשות ומסירת ידיעה כוזבת בתלונה (ראו: מע/4).

15. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות, את האינטרסים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשעו הנאשמים, את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים, ולאחר ששקלתי את הקשיים הראייתיים עליהם עמדו ב"כ הצדדים ואשר הובילו להסדר הטיעון, החלטתי שלא

לסטות מההסדר ולאמץ את העונשים המוסכמים בגדרו.

16. לפיכך, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

- א. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 28.12.17 עד 31.1.18.
 - ב. 8 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור משך 3 שנים כל עבירה לפי פקודת הסמים, מסוג פשע, ויורשע בגינה.
 - ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים, שהיא עוון, ויורשע בגינה.
 - ד. קנס בסך 7,500 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו, לתשלום עד 1.5.2019.
- הנאשם 1 יתייצב לריצוי מאסרו בבית המעצר "קישון" ביום 15.1.2019 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר-דין זה. ב"כ הנאשם יתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.
- עד לתחילת ריצוי מאסרו ימשיכו לחול על הנאשם אותם תנאים מגבילים החלים עליו כיום.

נאשם 2:

- א. 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו מיום 4.1.18 עד 30.1.18.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים ויורשע בגינה.
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים ויורשע בגינה.
- ד. אני מורה על חילוט הקטנוע מסוג ימהה טי-מקס מ.ר. 12-927-28 שהיה בשימוש של הנאשם 2 בזמנים הרלבנטיים לכתב אישום, לטובת קרן החילוט סמים. בכפוף להסדר שיושג בין הצדדים, ניתן יהא להפקיד סכום כספי בשווי הקטנוע ובמקרה זה יוחזר הקטנוע לידי הנאשם 2.

הנאשם 2 יתייצב לריצוי מאסרו בבית המעצר "קישון" ביום 21.11.2018 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר-דין זה. ב"כ הנאשם יתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

עד לתחילת ריצוי מאסרו ימשיכו לחול על הנאשם 2 אותם תנאים מגבילים החלים עליו כיום. יחד עם זאת, אני מורה כי מעצר הבית בו נתון נאשם זה יחל בשעה 20:00 ויסיים בשעה 08:00 בבוקר שלמחרת, וזאת עד לתחילת ריצוי עונשו ועל מנת לאפשר לו להתארגן לקראת מאסרו.

נאשם 3

א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו מיום 28.12.17 ועד 7.2.18.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים ויורשע בגינה.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים ויורשע בגינה.

ד. קנס כספי בסך 10,000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו, לתשלום עד 1.5.2019.

הנאשם 3 יתייצב לריצוי מאסרו בבית המעצר "קישון" ביום 15.1.2019 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר-דין זה. ב"כ הנאשם יתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

עד לתחילת ריצוי מאסרו ימשיכו לחול על הנאשם 3 אותם תנאים מגבילים החלים עליו כיום.

נאשם 4:

יש בכוונתי להשית על נאשם 4 מאסר בפועל למשך 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעתו החיובית של הממונה על עבודות השירות. זאת, לצד עונשים נלווים שייקבעו בהמשך, לאחר קבלת חוות הדעת.

לפיכך, אני מורה כי גזר הדין בעניינו של נאשם זה יינתן לאחר קבלת חוות דעתו של הממונה.

נדחה להמשך דיון בעניינו של הנאשם 4 בלבד ליום 28.11.18 שעה 09:00.

הממונה על עבודות השירות מתבקש להמציא חוות דעתו עד למועד הנ"ל.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לממונה לצורך הגשת חוות דעתו.

זכות ערעור לגבי נאשמים 1-3 לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשע"ט, 07 נובמבר 2018, במעמד הנוכחים.